

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

A1.

Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν (ένας) άνθρωπος πελώριου αναστήματος και βρώμικου προσώπου, όμοιος με τη μορφή νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Όταν ο Οκταβιανός επέστρεψε στη Ρώμη μετά τη νίκη στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος που κρατούσε ένα κοράκι· είχε διδάξει το κοράκι να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή και στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για 20.000 σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει «Έχασα το λάδι και τον κόπο (Πάει χαμένο το λάδι και ο κόπος)».

Ενώ η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, επεδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τα αρχαία (πατροπαράδοτα) ήθη, η ίδια δημιούργησε οiwονό. Γιατί μια νύχτα σε κάποιο μικρό ιερό, καθόταν για πολλή ώρα μαζί με την κόρη της αδερφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (για τον οποίο ήταν εκεί).

B1. squalidiores
simillimum
effigies
cuiusdam
parium salutationum
diutius
mos priscus
omina nuptialia
sacellum quoddam
noctium
aliqui

B2. existimavissemus
veniendo
aspicereris / re
concupere
cupient
redeuntis
institutu
dic
avete

interesse
emisse
docuissetis
petendo
fieret
persederint

Γ1α.

magnitudinis: Είναι γενική της ιδιότητας στο **hominem**

effigiei: Είναι δοτική αντικειμενική στο **similem**

Caesaris: Είναι γενική του ενδιαφερόμενου προσώπου στο **interfuit**

milibus: Είναι αφαιρετική της αξίας στο **emit**

filiae: Είναι δοτική προσωπική χαριστική στο **petit**

Γ1β. Sutor quidam eo exemplo incitatus est**Γ2α.**

Ut corvum doceret parem salutationem: Δευτερεύουσα βουλητική ονοματική πρόταση ως έμμεσο αντικείμενο του ρήματος “incitavit” της κύριας πρότασης. Εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο **ut** (καταφατική) και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της είναι απλώς επιθυμητό, χρόνου Παρατατικού (**doceret**), γιατί εξαρτάται από το ρήμα ιστορικού χρόνου (**incitavit**). Δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων (συγχρονισμός κύριας με την δευτερεύουσα πρόταση) η βούληση δηλαδή είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής παραγματοποίησής της.

Dum aliqua vox congruens proposito audiretur: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική που εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο **dum** και εκφέρεται με Υποτακτική, επειδή η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη – χρόνου Παρατατικού (**audiretur**), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**expectabat**), αναφέρεται στο παρελθόν. Δηλώνει το υστερόχρονο. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο **expectabat**.

Γ2β. Quo aspecto Cassius timorem concepit.

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale petens filiae sororis, ipsa fecit omen.

Γ2γ. Caecilia, quae uxor Metelli erat.